

1ste Viceformand (Høgsbro): Undringsforslag til Sagens foreستاende 3die Behandling maa indleveres i Bureautet inden førstkommende Torsdag Middag Kl. 12.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel til Indenrigsministeren og Finanzministeren af Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Suel) om Anlæg af et Frilager og en Frihavn i Kjøbenhavn.

Forespørgeren (Suel): I de 10, 12 forløbne Aar, i hvilke Udviklingen har været standset her i Landet paa Grund af den haardnakkede politiske Strid og Forfatningskamp, ere Borgerne blevne fattige, men Statskassen rig. Dette har til Følge, at der beiles til Statskassen fra mange Sider. Krigsmagten har gjort Stormløb paa den med meget Held — det er den Gæste, der har vundet Køget ved sin Kristighed. Landbruget har gjort sine Krav gjældende, og nylig have ogsaa Arbejderne her i Thinget gjort til dels berettigede Paaastande, ligesom Handelsstanden allerede for længe siden har formuleret sine Krav og motiveret dem paa en faare fuldbyrdet og indgaaende Maade i en Betænkning af 1881, der har været forelagt dette Thing som Bilag til det Lovforslag om Frilager, som blev forelagt her for nogle Aar siden, men som paa Grund af de daværende gjærende politiske Forhold ikke kunde blive ført til noget fyldestgjørende Resultat. Handelsstandens Fordringer gaa ud paa: Frilager, Frihavn og en Sporforbindelse mellem denne Havn og Statens Jernbaner. Fordringerne ere ingenlunde ubestredne. Deres Fyldestgjørelse vil ikke koste Statskassen mange Benge, og jeg tror at skulle kunne gjøre Rede for, at det er i høi Grad af Bigtighed for Staten og Samfundet, at disse Fordringer snarest muligt ske Fyldest. Frilagerinstitutionen er ikke gammel her i Landet; den skriver sig fra 1851. I den første Tid blev den meget lidt benyttet, men efter Forløbet af 10—20 Aar tog Udviklingen stærkere Fart, og medens der i Halvtredserne i Reglen kun blev indskrevet til Frilageret 13—1400 Stykker Gods om Aaret, saa blev i Begyndelsen af Halvfjerdsjerne dette Tal forøget til mindst ligesaa mange Tusinder. Det var Bevis paa, hvor stor en Trang der var til den, og dog, hvor ufuldkommen er ikke dette Frilager nu? Alle, som have haft Leilighed til at tage det i Diehyn, ville be-

vidne, at det er overordentlig vanstelig for Kjøbmændene at udfolde den Virksomhed paa det Sted, som dels Kjøbenhavns Størrelse og dels Frilager-Institutionens videre Udvikling gjør det ønskeligt. Hvad er Fordelene ved et Frilager? Et Frilager er — som det er sagt — en fredlyst Enklave i Toldterritoriet, hvor Kjøbmanden kan bevæge sig frit og ugenert af alle Toldbestemmelser, hvor han kan udpakke, sortere og til dels aptere sine Varer, som han vil, indrette dem efter sine forskjelligte Kunders Behov samt affende dem enten til sine Kunder i Udlandet eller til sine Kunder i Indlandet. Det bør dernæst være saaledes indrettet, at Kjøbmanden der kan have et Prøvelager, hvor han kan modtage Prøver fra sine Forbindelser i Provindserne her i Landet eller i Sverige, Norge, Finland, Tyskland o. s. v., hvor vore Kjøbmænd nu drive deres Virksomhed. Det er klart, at en saadan Virksomhed aldeles ikke kan udføres i de nuværende Lokaler, som for det Meste bestaa af Træsture. De kaldes vel Butiker, men de have kun faare liden Vighed med egentlige Butiker. Den omhandlede Betænkning fra 1881 foreslaar derfor, at Frilagrene skulde udvides ved Indkjøb af Grunde, som laa umiddelbart op til Toldboden, navnlig det Classenske Fideikommis's Grunde. Man vilde nedlægge Ny Toldbodgade og indlemme hele dette Terrain under Toldboden. Det er en meget heldig Ide, som fortjener at realiseres. Derved vilde man opnaa at tilveiebringe en Frilagerinstitution, der havde et Fladerum af omtrent 1 Td. Land eller 14,000 Kvadrat Alen. Det er vel et Spørgsmaal, om dette vil være tilstrækkeligt; men foreløbigt vilde det vel nok være det, om man end senere maatte være betænkt paa at udvide den. Tanken faldt da i Toldbuddvalget paa Frederiks Hospitals Grund. Det er en bekendt Sag, at Hospitalet skal flyttes, og man tænkte sig da, at man kunde indrette et forøget Frilager paa denne Grund. Det er sikkert ogsaa en heldig Ide, om man end bør overveie de Vansteligheder, som kunne være forbundne med at benytte en Grund, der ligger paa den anden Side af Amaliegade. Men som sagt, denne Fordring om Udvivelse er saa paatrængende nødvendig, at man i høi Grad maa opfordre Regeringen og de lovgivende Forsamlinger til snarest muligt at fyldestgjøre den. Henfigten er imidlertid ikke at blive staaende derved og det med Rette. Man har ogsaa forlangt en Frihavn og har betegnet Stedet som værende udenfor Blindeminstitutet, en Havn med tilhørende Oplagsplads med dybere Vand og saaledes indrettet, at Toldvæsenet ikke har